

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۴ نومبر ۲۰۱۹

"سیگار" و یا "دولت دست نشانده"، کدام یک راست می گوید؟؟

یکشنبه- ۱۲ عقرب ۱۳۹۸ - کابل: هرگاه شما هم اخبار روز های اخیر را با دقت تعقیب نموده باشید، حتماً متوجه شده اید که یکی از خبر های مناقشه برانگیز بین مقامات و سخنگویان دفاعی و امنیتی دولت دست نشانده و اداره "سیگار" یا "اداره بازرس ویژه امریکا برای بازسازی افغانستان" رقم تلفات ۶۰ درصد از نیروهای امنیتی حین اتخاذ مواضع دفاعی شان می باشد که "سیگار" بر آن تأکید دارد و دولت دست نشانده آن را قبول ندارد. در یادداشت امروز به اجازه تمام آنهایی که در امور نظامی تخصص دارند مگر قلم بر نمی دارند تا حقایق را بنویسند، مکث کوتاهی در همین زمینه دارم:

۱- خلاف گفته های آقای "تمیم عاصی" معاون پیشین وزارت دفاع در امور پالیسی و ستراتیژی که از آنها بوی نوعی تلاش جهت سرهم بندی و التقاط هر دو نظر به مشام می رسد، مسأله در اینجا بررسی تلفات قطعات جداگانه اردوی افغانستان نیست تا به مانند ایشان بتوان حکم صادر نمود که کدام قطعه حین تهاجم و کدام یک حین دفاع بیشترین تلفات را متقبل می شوند، بلکه در اینجا بحث روی تلفات کلی اردو یعنی تلفات نیروهای مهاجم و نیروهای مدافع هر دو می باشد.

۲- به نظر من در این بحث هر دو طرف آگاهانه و یا نا آگاهانه می خواهند از دم قیزه نمایند، یعنی به جای این که ستراتیژی ها مورد بحث قرار گیرند و صریحاً ابراز نظر گردد که کدام یک از ستراتیژی ها تا کنون در افغانستان عملی شده است، بیان تلفات و خود را به درصد آنها محدود ساختن بحث را از موضع اصلی خارج ساختن است. یعنی در اینجا هم دولت دست نشانده و هم "سیگار" می باید صریح بیان دارند که دولت دست نشانده در کل، در تقابل با مخالفان مسلحش در کدام مرحله ستراتیژیک قرار دارند، دفاع ستراتیژیک، تعادل ستراتیژیک و یا تعرض ستراتیژیک.

بعد از مشخص ساختن مرحله، آنگاه می باید بگویند که جهت تحقق ستراتیژی شان، کدام خط حرکتی و تکنیک ها را بر گزیده اند و آیا خط حرکتی و تکنیک های آنها با مرحله ستراتیژیک مورد نظر همخوانی دارد و یا غیر؟

۳- ایجاد اردوی دست نشانده و رهبری آن توسط نیروهای اشغالگر، حکم می نماید که نیروهای اشغالگر تنها در قبال تهیه نان و لباس و تجهیزات نظامی برای اردوی افغانستان پاسخگو و مسؤول نبایست بوده باشد، بلکه همزمان

با تربیت و ارتقای کلی سطح فهم افسران اردو، این نیروهای اشغالگر بوده اند که ستراتیژی نظامی افغانستان اشغالی را در قبال مخالفانش و مرحله ستراتیژیک فعلی آن را با در نظر داشت شرایط عینی جامعه تعیین نموده اند. در نتیجه هرگاه این ادعا درست باشد، که ۶۰ درصد تلفات نیروهای نظامی افغانستان حین دفاع کشته شده و یا از میدان جنگ بیرون رانده شده اند، در گام نخست می باید آنهایی که مرحله ستراتیژیک کنونی را دفاعی تعیین نموده اند پاسخگو باشند. چون از قراین و تلفات بر می آید که آنها خود آگاهانه مرحله کنونی را مرحله "دفاع ستراتیژیک" تعیین نموده، اشتباه شان را در تعیین مرحله با اتخاذ تکتیک اشتباه آمیز دیگری یعنی تکتیک های دفاعی و ساکن، خود را آسیب پذیر ساخته اند.

هموطنان گرامی!

برای من که در جنگ بزرگ شده ام و یکی دو کتاب از این و یا آن فرد نظامی را نیز خوانده ام، وقتی روشن می گردد که هم تعیین مرحله ستراتیژیک نادرست تشخیص شده و هم در انتخاب تکتیک ها بوی خیانت به مشام می رسد، چطور می تواند صد ها و هزاران متخصص نظامی نادانسته، به چنین کاری دست یازیده باشند؟؟ عکس آن به جرأت می توان ادعا کرد که آنها آگاهانه هم خود را در مرحله دفاع ستراتیژیک قرار دادند و هم تکتیک های دفاعی را عملی نمودند تا به هدف شان که احیای مجدد طالب، و سپردن افغانستان به آنها بود، برسند. تجارب سالهای گذشته نشانده داده است که هم دولت دست نشانده و هم اشغالگران، هیچ یک نمی خواسته اند طالب و داعش را سرکوب و نابود نمایند، بلکه اگر گاهی میله تفنگ شان را به طرف آنها برگردانده اند، عمدتاً هدف شان تارومار ساختن، متواری ساختن و پراکنده ساختن آنها بوده، نه نابودی شان. تجربه نشان داده که بند ناف این رژیم با طالب توسط امپریالیسم به یک ریسمان بسته است، آنها خوب می دانند که هر دو لازم و ملزوم همدیگر اند، یعنی طالب و داعش تا زمانی زنده اندو زنده می مانند که دولت دست نشانده و اشغالگران حیات دارند، به همین سان دولت دست نشانده و اشغالگران تا زمانی علت وجودی دارند که طالب و داعش وجود دارد. از همین رو با اتخاذ ستراتیژی ها و تکتیک های نامتناسب، تلاش می ورزند تا عمر یک دیگر را طولانی بسازند، این که در جریان چنین تلاشی چه تعداد از توده های فریب خورده و محتاج ما قربانی آزمندی های استعماری می گردند، برای آنها هیچ ارزشی ندارد. پس:

سرکها ما را می طلبد!!